

V ljudskem kopališču pod milim nebom...

Ce razgrniš zemljepisno karto Slovenije s Prekmurjem na severu in Medjimurjem na vzhodu, se človeku popotniku zaplečejo oči v kraje, ki nudijo v zimskem času sportniku zdravje in moč, v poletnih mesecih pa sladko razvedrilo, mir božji in prijeten počitniški oddih. V duhu se ustaviš v Rogaški Slatini, za njo se spomniš Laškega, Rimskih Toplic, dokler te ne pritegne bogato romantični gorenjski kot z Bledom, Bohinjem, Kranjsko gorjo...

To so kraji, ki jih pozna dvoje vrst ljudi: tisti, ki si žele udobnega življenja, družbe ali oddiha, in oni, ki iščejo v bogastvu prirode zaklade svoje duše, v sivih skalah svoj značaj in nazor, v padajočem slapu svoje življenje, v gibanju pa zdravje in svojo rast. Prvi drže z avtomobili po prašnih cestah, da se dvigajo megie cestnega prahu, drugi pa pešajo z okovanimi čevlji, polnimi nahrbtnikom in odpeto srajco, da se vidijo od sonca ožgane prsi, vmes pa požirajo oblake prahu drvečih avtomobilov...

Nikjer na karti pa ne najdeš kraja z imenom — Grkaveščak, ki je v primeru z Rogaško Slatino, Bledom... pravo — ljudsko kopališče brez hotelov, bogatih nasadov in brez petičnega meščanstva. Po obisku teh toplic glede na najširše kmečke plasti moremo imenovati Grkaveščak druge — Varaždinske toplice.

Medjimurska pokrajina je valovita kakor Slovenske gorice, zato nudi mehko-idilično lice. Nizke hišice so skrite med sadnim drevjem, na oknih in pred hišo so cvetlice v lončkih. Severna pobočja gričev so poraščena z gozdiki, lužna pa na mnogih mestih z vinsko trto, odkoder se na jesen iz dneva v dan oglašajo pesmi klopotev...

Ce želiš spoznati Medjimurce, moraš priti ob tržnih dneh, bodisi v Čakovcu, Varaždinu, Dolno Lendavo, da, celo v Ormožu ali Središču. S polnimi košarami sadja in drugih pridelkov prihajajo semkaj na trg bosi, dekleta, žene v pisanih in široko nabranih hlačah in domačih srajcax. Po srečni prodaji za skromno vsotico si nakupijo predvsem kolonialno blago (kavo, sladkor, riž) in se nato v tišem zadovoljstvu zopet vračajo pred mrakom na svoj dom. Ze lani se je po Prekijl in Prekmurju mnogo govorilo o nekih novih medjimurskih toplicah in o posebni zdravilni moči izviračje vode. Kaj kmalu so ta izvirke krstili za pasje toplice, ker se je voda zbiral v plitvi mlaki.

V tujakšnjih krajih je vsakoletna nava-da, da posamezne kmečke družine malone iz vsake hiše odhajajo za nekaj dni ali ves teden na zdravljenje v Varaždinske toplice, zlasti po žetvi in mlačvi, ko mine glavno poletno kmečko delo. In odkar se je zvedelo za nove medjimurske toplice, se nekateri rajši odpravljajo semkaj, kjer ni visokih taks ne zdravnikov niti kakih drugih družabnih obveznosti in pravil.

Nedavno nedeljo smo se s kolezi odpra-

vili v nove toplice v Grkaveščak (po domače: Vučkovi), ki spada pod župnijo Sv. Martina in je približno eno uro oddaljen od medjimurskega trga Strigove s prostornim šolskim poslopjem in lepo cerkvijo. Več smo pešali kakor kolesarili kljub lepi cesti. Spotoma smo srečali posamezne gruče ljudi, bosa, s čevlji na rami in s košarami na roki, ki so se vračali s kopanja

in lezli po pešpotih na dom, kakor če se razide v nedeljo procesija pred cerkvijo v globeli. Pot nas je vodila malone ves čas po dolini.

Kmalu zaslišimo vriske in prepevanje medjimurskih pesmi. Zavilemo z občinske poti na desno proti redkemu gozdu na izhojeno trato, kjer najdemo čez sto ljudi: mož, žena, otrok... Eni se oblačijo, drugi slačijo, tretji se spuščajo v vodo, se solčijo itd... Nikjer nobene kabine, šotora, vse se vrši pod milim nebom na prostem... Po trati, plotu, drevesih je razloženo perilo in obleka kopalcev, da se ne hote spomniš ciganske domačnosti. Po obleki, narečju, da, celo po fizičnem tipu moreš ločiti Medimurce, Prekmurce, Maždare in Pričke. Hrano: kruh, slanino, žar-sko svinjsko meso in drugo prineso s seboj, povezano navadno v naglavnem robcu.

Kjer sedaj izvira zdravilna voda, so pred vojno iskali petrolejski vrelci, ki ga pa niso mogli odkriti. Nu, iskanje le ni bilo zaman.

Zdravilna voda izvira po dolgi in debeli

železni cevi z močnim pritiskom in eurkom, je mlačna in ima oster duh po žveplu. Če jo prižgeš, zagori s plamenom. Prvotno se je voda zbiral v preprosti plitvi mlaki, ki so jo pa poslednji čas izčistili, poglobili in razširili v priznatično jamo ter jo od vseh strani obili z deskami. Površina tal jame znaša okoli 70 kvadratnih metrov, globina pa malone 2 metra. Po sredi je kopališčna jama predeljena na dve enaki polovici, na eni strani se kopljejo moški, na drugi ženske, če pa kdo zaide v drug

ti, da igra tudi avtosugestija veliko vlogo zdravljenja, pri posameznikih celo največjo. Zlasti neposredni domačini zro z največjim upanjem na bodoče — velike medjimurske toplice, ko bodo stala potrebna poslopja, moderne toplotne zgradbe in naprave, ko bo domačinom tujski promet vir dobrega zaslužka itd... seveda če... Za sedaj smemo smatrati medjimurske ljudske toplice pod milim nebom zgolj za lokalni problem in nič drugega. Morebitne nove toplice v Grkaveščaku pa niso samo problem kapitala, družbe, marveč v prvi vrsti zadeva — možnosti, kar bi naj ugotovile strokovne komisije. Takšne, kakoršne so, pa smemo imenovati Grkaveščak v Medjimurju za prave — ljudske toplice.

Aib-rt Jerjav.

Naši onstran granic

— «Orjuna» je odgovorna za požige in uboje v Julijski Krajini! Tržaški «Piccolo» trdi to. Po njegovem mnenju je v Ljubljani središče za zločinska početja na Krasu. Tja se stekajo informacije in od tam prihajajo navodila in povelja na določene kraje v Julijski Krajini. «Orjuna» ima zaupnike in ti razpolagajo s svojimi ljudmi v vsakem kraškem kraju. Akciji zunaj meje načeljujejo ljudje, ki so pobegli z doma. Ti poznajo mejo in vedo za nenadzorovane prehode. Pri požigih se poslužujejo vedno iste metode. V Storjah je zgorel azil zjutraj ob štirih, rikreatorij na Proseku je začel goriti tudi ob štirih zjutraj. Po požigu 29. dec. pr. l. na Proseku so našli na cesti manifeste s pozivom: «Bratje, dvignite glave, trenotek osvobodjenja se bliža».

Kakor pri požarih tako je tudi pri ubojih vse skrbno in točno pripravljeno. Dotičniki poznajo dobro kraje in okolnosti. Fašistični prvaki pravijo, da je kraško prebivalstvo dobro in vdano fašizmu, ali vmes med Kraševci mora biti kakih 10 ali 12 ljudi, ki so v zvezi z «Orjuno» in se udeležujejo zločinov. «Piccolo» divja in zahteva izredne odredbe, ki naj ustavijo «balkansko banditstvo» na Krasu.

— Trgovci v Kopru govorijo slovensko. Na seji fašističnega direktorija so sklenili, da se bo najstrožje postopalo z onimi trgovci, ki se predrznejo govoriti z okoliškimi nakupovalci po slovensko. To je pravi škandal za nacionalno čustvovanje koprškega mesta. Trgovci, ki se ne bodo pokorili fašističnemu ukazu, bodo tepeni in odzavane se jim trgovsko dovoljenje.

— Goriška podružnica Ljubljanske kreditne banke je bila ustanovljena leta 1910. Igrala je v gospodarskem življenju goriške pokrajine veliko vlogo. Zaupanje v njo ji je prineslo milijonske vloge. Potreba gospodarskih stikov z bližnjo Jugoslavijo ji je pridobila dolgo vrsto trgovcev. Podoželski denarni zavodi so se je posluževali pri svojih poslih. Slovencem in Italijanom je bila priljubljena v valutnih zadevah. Vseled tega in tudi vsled svoje centralne lege je za-

vzomala med goriškimi bankami dominantno stališče. Ljudje niso nič vedeli, da po družnici preneha. Prizadeti so iskali informacij pri podružnici in mnogi so takoj dvignili svoje vloge. Mesto slovenske banke je zavzela laška «Banca Nazionale del Lavoro e della Cooperazione» iz Rima.

— Kamnolom izredne vrednosti ima g. Legiša iz Sempolaja. V kamnolomu je pisano rdečkast svetlika kamen, ki ohrani svojo lepo barvo tudi zdrobljen v prah. Kamen se uspešno brani pred najhujšim mrazom. Kamen izvažajo v glavnem v Berlin, kjer ga rabijo za razna notranja dela po hišah. V dolini, kjer leži kamnolom, je okoli 6 m debela plast zemlje, rdeče ilovice. V globini enega metra je ena, malo višje pa druga plast kamena. Dobi se tudi temen peščenec in čist kremenec.

— Cav. Stiglič, bivši predsednik višjega sodišča na Reki, je imenovan deželni zaupnikom italijanske pomorske zveze. To je on Stiglič, ki je šel v pokoj pod pritiskom na Reko prihajajočih regnikolskih sodnikov, on Stiglič, ki se je nato oprjel odvetništva ter je nekoč visokim fašistovskim funkcionarjem povedal v brk, da sedanji režim ubija Reko, to je on Stiglič, katerega so nato fašisti prišli, pretepli in utaknili v norišnico. Po dolgi mukah se je rešil norišnice in nato udal fašizmu. Stiglič postane morda še občinski načelnik na Reki.

— V Istri izpreminjajo priimke tako-le: Starac, Starace, Stark Forti (!). Stiglič Stilli, Stok Stocco, Strukelj Truchelli Šumberac Šumberesi, Zupan Soppani, Sušnik Soesini, Šabac Sabba, Sancin Soncini, Škabar Scabari, Segula Segula, Ščuka Scocca, Žerjav Serio.

— Izum. V Nabrežini je izumel mlinar Okretič stroj, ki deluje na več načinov in očisti na dan do 8 stotov žita, ne da bi se kamen ogrel. Zanimiva, komplicirana konstrukcija je Okretičev lastnorodno delo. Pred leti si je Okretič sam postal mlin, ki izborno vspeva. Za Okretičev izum se je razvilo veliko zanimanje.

— Močvirje «Blatoc med Kobaridom in Starim selom bode baje izsušili. Cela dolina bi imela od tega veliko korist in tujski promet bi se povečal, ker bi izginila megla in vlaga. Oblast obljublja tuintam pomoč v gospodarstvu ali kakega resnega pričetka dolej še ne moremo boležiti.

Tvornica parketov in žaga d. d. Karlovac

Prodaja: Vse vrste in velikosti hrastovih in bukovih parketov in obodnih latev. Vsaokovrstni rezani material iz hrastovine, parjene bukovine, grabrovine itd. — Posebno odeljenje: Tvornica zabojev.

Kupuje: Vse vrste hrastovih frizov.

Brzjavlj: Parkete Karlovac.

Telefon: Inter. 144.

Poštni predal: 48.

193

ŠOLSKE KNJIGE

za vse srednje, meščanske in osnovne šole
dobite

v knjigarni Tiskovne Zadruge

Prešernova ul. 54 LJUBLJANA Prešernova ul. 54
(nasproti glavne pošte)

In smrt pride kar tako, povsem brez-zmiselnosti pride.

Tisti mladi, smehljajoči se prijatelj! V imenu medinske organizacije — Ne morem se ustavljati, zajočem. Vse telo mi podrhteva. Zlomj me.

Frána Šramek:

Deška prijateljstva

Prijateljstva, ki jih je Jenik sklepal tiste dni, niso nikoli dolgo trajala. Tako na primer z Jarkom, trgovčevim sinom, ki je znal izvrstno žvižgati na prste. To je bilo imenitno in razbojnik se si lahko igral, in Indjance, in Jenik je sklenil z Jarkom prijateljstvo. G'ogovi grmi ob njhah so stekali pod njunima tomahavkoma. Toda nekoč, ko so bili ostali od enega tve grmov samo še klavirni štori, so Jeniku zdajci udarile solze v oči. Spomnil se je tati, ki so ga bili takrat pretepli v stanovanju njegovih roditeljev, in je to povedal Jarku. Ko je končal, je spet zajokal. Toda njegov tovariš ni bil prav nič ganjen. Nekaj časa je debelo gledal Jenika, nato je vtaknil prst v usta in zažvižgal. T'čaj mu je Jenik obrnil hrbet in naglo odšel.

A kmalu je našel drugega tovariša. Kadar so govorili o trgovčevem Jarku, je dejal: «To je bedak, slišite, bedak

je!» Drugi so hoteli, naj jim vendar pove, zakaj je bedak. «Zato, ker ne zna drugega kakor žvižgati na prste.» A tudi naslednji je bil kmalu bedak. In tretji takisto. Le-temu je bilo ime Plevka, njegov oče je bil usnar in dečko je hudo zaudarjal po usnju. Pred njihovo hišo so sušili čreslo, ki je ostro dišalo, in dečka sta se rada valjala po njem. A tudi to prijateljstvo ni dolgo trajalo. Zgodilo se je takole:

V mestu je bil zdravnik, ki je imel konja in je na njem jahal k bolnikom. Obci glas je pripovedoval, da je zdravnik neobičajno surov človek. Siromaki so ga le s strahom prosili pomoči. Z bliskom in gromom je stopal v njihove izbice ter prijel bolnike, kakor bi stresal svojega konja. Nekega starca je potegnil iz postelje: kako se ga drzne nadlegovati, ko mu nič ni! Nato je še nekaikrat zagrmel v tiho izbico in odšel. Starac je nekaj časa s prestrašeni mi očmi strmel v vrata, skozi katere je bil izginil, in se tresel po vsem telesu; potem se je zdajci zgredil in umrl.

Nekoč sta stala dečka na ulici, ko je doktor prihajal po cesti. Nekaj korakov od njiju je skočil s konja in mignil dečkoma s korobačem. «Semkaj pojdiva in držita mi konja!» Jenik je kar prebledel in zgrabil svojega druga za rokav. «Ne

pojdiva, sam naj ga držim!» se mu je izvil. Doktor je to slišal, a rekel ni ničesar, najbrže zato, ker je poznal dečka, ali pa iz kakega drugega razloga. Tovariš se je iztrgal Jeniku in ustrezljivo držal doktorju konja. Jenik ga je jel zato prezirati in prijateljstva je bilo konec.

Najbolj trajno je bilo prijateljstvo z Malkusovim Honzo; nemara zato, ker se je pričelo ob tako posebnih, pretresljivih okoliščinah. A tudi to prijateljstvo je prebilo več kriz. Honza Malkus je bil zvest in vdan kakor pes. Vselej je bil Jenik sam tisti, ki je določal igre in razne zabave; Malkus se je vselej rade volje uklonil. In Jeniku je bila ta prevelika vdanost neprijetna, jezila in dražila ga je, in prav zaradi nje je včasih čutil do tovariša nekakšno nejevoljo in se ga je pri takih prilikah po nekaj dni ogibal. Pogosto se je zgodilo, da je Malkus z velikimi, navdušenimi očmi strmel v Jenika, kadar mu je ta kaj pripovedoval; in niti tedaj ni odtrgal oči od njegovega obraza, ko je bila Jenikova povest že pri kraju. Jenika je spravljal ta začuden, navdušeni pogled v slabo voljo. «Nu, kaj pa tako neumno zijaš vame?» je nahiril tovariša. Malkus je navadno samo zardel in njegove oči so naglo zbledile drugam. Imel je

tudi navado, da je zmerom kaj glodal med zobmi ali kod rezljal s svojim nožikom, kar je takisto dražilo Jenika. Drugič se je zgodilo, da je Jenik rekel Malkusu: «Dobiva se za mestom. Oče ne mara, da bi se družil s takimi, kakor si ti. Jezi se zaradi tega in ošteva mater. Mater imam rad in zato nočem, da bi jo oče zmerjal zaradi tebe.» Malkus je zardel in pobesil oči. Nato je naglo odvrnil glavo in si potegnil z rokavom preko oči. Naposled je rekel z glasom, ki se je dušil od solz: «Dobiva se, kjerkoli hočeš...» Jenik ga je nekaj časa gledal, nato so se mu oči zasvetile. «Da, za mestom in v mestu tudi,» je rekel trdno. Nekoč je prinesel Malkus nekaj dragocenega. Bile so — pomislite! — cigarete. Dve. Eno je dal Jeniku. To liko da mu ni roka drhtela, ko jo je držal v njej. Ponesel jo je k ustom, a pri tem se je ozrl na Malkusa in nehoti zardel. In kje jo je bil sunil, neprireditv? Stricu jo je bil vzel. Tako, vzel? Jeniku se je zazdela ta tatvina sila smešna; nekajkrat je stekel okoli Malkusa smejoč se in bljoč se z roko po kolenu.

In tedaj se je pojavil v Malkusovi roki ključ do prepovedanega užitka: žveplenka. Nova radost, nov smeh, kakor trobente zmage. A mahoma sta se

prestala smejeti in v zadregi obstala drug pred drugim. Glavne stvari se je bilo vendarle težko lotiti. A tudi to je prišlo in goreči cigareti sta se pojavili v njunih ustih. Toda že sta jih spet izdrla in jih podržala daleč od sebe. Zaradevala sta in prebdevala po vrsti, obraza sta se jim čudno gubanci. Nato sta se počasi ojunčila. Trudila sta se, da bi v ozkih obročkih puhala dim iz ust, pa ni šlo, venomer se jima je zaletavalo. Sramovala sta se in pušila, kazoč drug drugemu hrbet. To se je godilo za pokopališkim obzidjem med glogom in divjimi malinami, kjer ju ni mogel nihče videti. Na glogovem grmu pred Jenikom je fotofat pisan metulj in za trenutek je dečku vse utonilo v tej nihajoči barvasti lisi. Ko je dopuščil, mu je bila glava težka in noze so ga bolele. Moral je sesti. Razočaran je bil...

Jesenska moda

Din 169

VOIKA

Krekov trg

Stanley Weyman:

Rdeča kokarda

Roman.

»Ali veste, gospod vikont,« je dejala, »da sem imela snoči zelo čudne sanje... Ali pa je bilo nemara med mojo boleznijo, kaj, Deniza? ... Nu, saj ni važno, kdaj je bilo... Skratka, sanjala sem vse mogoče grde stvari: da sta naš grad in naš dvorec v Cahorsu pogorela in da smo morali pobegniti v Montauban in potem v Nimes, se mi vidi. In gospod de Gontaut je bil ubit in vsa sodrga se je oborožena vzdignila na pobuno! Kakor da bi mogel kralj trpeti take šale.« je nadaljevala s kratkim smehom, ki ga je zadržila bolečina v prsih, in kakor da bi bile vobče možne! A bilo je nekaj še bolj nemogočega... Mislim, da je zadevalo Cerkev. Premolknila je in nagrbnila obrvi; nato je mahnila s pahljačo, kakor bi hotela odločiti to misel. »Pozabila sem, kaj je bilo, čisto sem pozabila. In baš v trenutku, ko je bila strahota na vrhuncu, sem se zbudila. Smešna mora, da ji ne pomnim enake! Vsi bi pomrli od smeha, če bi se je mogla spomniti.«

Umolknila je. Pahljača ji je pala iz roke in s tesnobo je spustila oči okoli sebe.

»Zdi se mi... da mi ni dobro,« je rekla z izpremenjenim glasom in bolestno spačenim obrazom.

O, še preveč razločno smo videli, da je trpela!

»Louis!« je povzela nestrpno, »kje pa je notar? Lahko bi nam vsaj prečital pogodbo. Viktor in gospod de Gontaut morata vsekako kmalu priti... Kje je ta notar?« je vprašala s trpkim glasom.

114

Deniza je skrivala obraz med dlanimi in trepetala tako, da je škripal naslanjač, v katerem je sedela; Louis se je drgetaje obračal proč, jaz pa sem stal ob znožju postelje kakor okamenel. Zdravnik, slok mlad mož s temno poltjo, je bil edini, ki se je upal odgovoriti.

»Listine so v sosednji sobi, madame,« je dejal resnobno.

»Tadaj niste vi gospod Pettifer?« je odvrnila z razočaranim glasom.

»Ne, madame, obolev je nekaj pa ne more z doma.«

»On mima pravice, da bi bil bolan,« je strogo odrezala markiza.

»Pettifer bolan, tisti dan, ko je treba podpisati žemtovanjsko pogodbo gospodične de Saint-Alais! A listine so vendar tu?«

»Da, gospa, v sosednji sobi so.«

»Stopite ponje! Brž jih prinesite!« je povzela, nemirno gledaje zdaj tega, zdaj onega.

Premaknila se je na postelji in bolestno zastokala. Nato je vprašala z nestrpnim glasom:

»Kje je Viktor? Zakaj ne pride?«

»Zdi se mi, da ga slišim,« se je zdajci oglasil Louis.

Bilo je prvokrat, da je izpregovoril iz lastnega nagiba; njegov glas je imel nekam nov izraz.

»Pogledal bom,« je povzel, in ko je krenil proti vratom, mi je skrivalj mignil, naj pridem za njim.

Zajecel sem nekaj v opravičbo in šel. V salonu sva našla zdravnika, ki je vznemirjeno iztikal po vseh kotih.

»Papirja, gospodi!« je rekel, ko sva stopila v sobo, in nestrpno vzdignil oči proti nama. »Papirja, kakršnega že.«

»Stojte!« je odvrnil Louis z glasom, hripavim od bolečine. »Ta komedija traja že predolgo. Čas je, da prestane.«

»Kaj pravite, gospod?«

»Pravim, da je dovolj!« je srdito odvrnil Louis, daveč se s lhtenjem, ki mu je sililo v grlo. »Priznajte ji resnico.«

»Ne bo mi verjela.«

»Čeprav ne; vse je bolj od tega.«

»Ali je to vaša resna volja, gospod?« Zdravnik ga je resnobno pogledal.

»Da, moja resna volja.«

»Tadaj se več ne vrtkam,« je povzel učemjak. »Odklanjam pa tudi vsakršno odgovornost. Dolžnost mi vелеva, gospod, da vas opozorim na neizogibne posledice.«

»Moja mati me more ozdraviti!« je trmasto rekel Louis.

»Ne, gospod, ozdraviti ne more; po mojem mnenju ji je živeti najdelj še nekaj ur. Zdaj jo drži pokoncu vročica; kadar ta preneha, se bo začel smrtni boj. Na vas je, da odločite, ali naj zatisne oči, ne da bi preje zvedela nesrečo, ki jo je zadela v osebi njenega sina, ali naj umre v polni zavesti svojega gorja...«

»To je strašno!«

»Na vas je, da odločite,« je neizprosno ponovil zdravnik. Louis je pogledal okoli sebe.

»Evo vam papirja,« je rekel zdajci.

Najina odsotnost je trajala največ tri minute, toda ko smo se vrnili h gospe de Saint-Alais, je že vsa nestrpna klicala nas in Viktorja.

»Kje pa je? Kje je?« je vročično ponavljala. »Zakaj mora baš danes mreti? Menda n' bilo kakega... prepri med vama?«

Tako govoreč me je nezaupno pogledala.

»Niti najmanjšega ne, gospa,« sem odvrnil z glasom, ki se je utapljal v solzah. »Kolne se, da ne.«

Kupite na obroke!

brez posredovalca kredita direktno pri dobavitelju, ker si s tem prihranite mnogo denarja.

Na primer:

Oblačilnica »ILIRIJA«, Ljubljana, Mestni trg 17/I
Vam nudi:

3 m volnenega blaga
1½ m brokatne podloge

kompletno za damski plašč

na šestmesečne obroke za Dln 440.—

Na deželo pošljemo vzorce!

Na zahtevo pošljemo potnika na dom!

OBLAČILNICA »ILIRIJA«

Telefon 2825 MESTNI TRG 17/I Telefon 2825

Intel genten prodajalec za foto-trgovino

z znanjem hrvaškega in nemškega jezika

se takoj sprejme.

Ponudbe samo od strokovnjaka
značbo dosedanjega službovanja
n plače nasloviti na veletrgovino
otografskih potrebščin 10771

Iso Weiss, Zagreb, Ilica 31

Pred nakupom

»Oglejte si!«
Krasni broširani
stroji, najnovejši
iznajdbe modernih
»bliko Na ta stroj šivati
opolnoma avtomatsko vsa
ovratna blaga naditke in
tipke s silnim silom ve-
leto resnično gumbe in
»bliko Pusk v ročnu
»bliko — Prodaja tudi
la obroke Ceniki franco
»bliko F. B. Ljub-
ljana Karlova c. 6.

Kalvarija

60/20

Dosedaj največja gledališka predstava na prostem.

Matičičeva bojna igra se vprizori dne 8. in 9. sept. vsakokrat
ob 8. uri zvečer na Kodeljevem na prostem. Predprodaja vstop-
nic pri tvrdki »Orijet«, Dunajska cesta 14.

Oglieni (karbon) papir

Indigo papir, baroni (raki,
baroz za štampiljke, paginirke
in blagajne

dobite vedno in najceneje pri

Lud. Baraga, Ljubljana

Selenburgova ul. 6/I. Tel. 2980 5

L. Mikuš dežniki

Ljubljana

Mestni trg šte. 15

Ustanovljeno 1839

Na malo Na veliko
Telefon 2282

Amerikanci, kapitalisti in lesni trgovci — pozor!

Na Gorenjskem se prostovoljno proda po zelo ugod-
ni ceni 160 orolov arondiranega gozda in travnikov,
vodna moč in kamnolom, vse tik trga, prometne ceste in
nanovo trasirane železnice. — Vprašanja in ponudbe na
ogl. odd. »Jutra« do 30. septembra pod znakom: »Ugodna
prilika 1928.« 10648

Desert trapist s'r „Croatia“

PRIDITE POSKUŠATI! PRIDITE POSKUŠATI!

Na veleselju »H« paviljon šte. 478.

»Samopomoč«, centralna kmetijska mlekarstva zadruga
v Zagrebu.

Ementaler „Sokol“

domači proizvod po švicarskem vzorcu pripravljen, v
škaticah po 6 obrokov.

Na veleselju paviljon »H« šte. 478.

PRIDITE POSKUŠATI! PRIDITE POSKUŠATI!

Ljudevit Modly, tvornica sira, Končanica (Slavonija).

KUPUJEM stalno vsako množino **kostanjevega**
taninskega lesa, smrekove
skorje, cele in zdrobljene, smrekove hmeljeve droge
rabljene dobro ohranjene sode od strojnega in jedilnega olja po najvišjih
cenah proti akreditivnemu plačilu. 109

FRANC OSET Sv. Peter v Savinjski dolini.

Za krojače! **Nova, velika** Za krojače

Knjiiga krojaštva

za samouke o prikrojevanju moških oblačil.

A. KUNC, Ljubljana, Gosposka ulica 7

Zahtevajte opis knjige 25

Ugodna prilika!

Tovarniško posopje s skladišči in pokritim

lopami na zelo ugodno ležečem kraju v Ljubljani
se dobi takoj v zakup. Na 9000 m
površine, velike delavnice, kompleks od treh stran
s cestami obdan. Mogoč parni in električni obrat.
Pisarna zraven. Eno stanovanje event. tudi na
razpolago. Sklene se lahko dolgoletna pogodba
Zelo pripravno za vsako vrsto podjetij. Interesant
dobe po asnila v oglasnem oddelku »Jutra«

HOTEL „ROYAL“ BEOGRAD

Kralja Petra ul. 70. Telefon 55-27.

Novo otvoren hotel prvega reda v centru trgovskega
kraja v mešu z vsem modernim komiortom (liti, topla
in hladna voda, kopališče, vrt itd.) priporoča se naj-
topleje potnikom. Cena sobe od 50 dinarjev napre,
10.671 DIREKCIJA

Svetujemo Vam nabavo samo edino naj-
boljše in trpežno
kolo in šivalni stroj
„Gritzner“

ter švicarski pletilni stroj „Dubied“

samo pri

Josip Petelinc-u
LJUBLJANA. Telef. 2913

Za časa veleselja

Paviljon „H“ prostor levo

Izredna prilika!

Žgalni kotel (400literski)

in ROTIRNO SESALKO prodam

po zelo ugodni ceni. Žgalni kotel
je zelo praktičen, ker je preno-
sen. Istotam prodam veliko hra-
stovih sodov in kadi v različnih
velikostih in 1 vagon suhih kla-
nih dog iz hribovskega hrasta.

Povpraša se pri D. Modic, Celje.

10685

Steznike,

tr-bušne pasove, orsodržce (Busenhälter) kom-
binirane steznike in elastične priporoča

atelje A. HUTTER

Tavcarova ul. 11/II 95/0

Popravila sprejemamo na točno izvršitelo

Josipina Jerina

zasebnica

dne 8. t. m. po dolgi in mučni bo-
lezni, previdena s tolažili svete vere,
mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne pokojnice bo v
ponedeljek, dne 10. septembra 1928
ob 3. uri popoldne iz javne bolnice
na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, 8. septembra 1928.

Josipina Podbevšek Franc Jerina

hči sin

in ostali sorodniki

Mestni pogrebni zavod

Zahvala.

Ob prebridki izgubi naše drage
nepozabne hčerke in sestre

Mimice

se tem potom najpriskrnejše za-
hvaljujemo vsem, ki so jo spremili
na njeni zadnji poti. Posebej pa se
zahvaljujemo gg. zastopnikom re-
alne gimnazije iz Celja, učiteljsku
šole v Toplicah, g. dr. Zarniku, g.
katehetu, sokolskemu naraščanju
vsem darovalcem krasnega cvetja
in vsem, prav vsem, ki so kakor-
koli sočustvovali z nami.

Loke pri Zagorju o. S., 7. IX. 1928.

Žalujoča rodbina:

Kovač-Poček.

10.772

Naša ljuba hčerka edinka, vnukinja in nečakinja

Elinor pl. Tornago

je danes po dolgi mučni bolezni, previdena s
toložili sv. vere preminula.

Pogreb se vrši v nedeljo, dne 9. septembra
ob 17. uri s Poljanske ceste št. 12 na pokopa-
lišče pri Sv. Križu.

10.777

Žalujoči ostali.